

Eko-kom zkoumá, jak dostat z popelnice na směsný odpad co do ní nepatří

28.08.2020 ekonews.cz

Ekonews
Odebírat newsletter
Byznys a udržitelnost

UDRŽITELNÝ BYZNYS | TECHNOLOGIE | KRAJINA | ZE SVĚTA | ROZHOVORY | ODPADY

Eko-kom zkoumá, jak dostat z popelnice na směsný odpad to, co do ní nepatří

Foto: Pixabay

 Martina Patočková
28. 08. 2020

Češi sice mohou patřit mezi národ, který dobře třídí, ale i přes to stále zůstává v černé popelnici spousta „věcí“, které by měly skončit jinde a být využity znovu. Eko-kom, který má sběr odpadů v Česku na starosti, proto uvažuje, jak je z černé nádoby dostat. A zajistit tak plnění cílů Evropské unie.

Kromě další podpory třídění odpadů i v obcích, kde dosud vážlo, a přidávání počtu popelnic či pytlů, připadá v úvahu také dotřídování obsahu černých nádob. Papíru, plastů či plechovek není v černé popelnici vůbec málo.

Podle posledních dostupných dat z roku 2018 tvoří ještě deset procent hmotnosti směšného komunálního odpadu plasty, skoro osm procent papír, čtyři procenta sklo a 2,5 procenta kovy. To je přitom bráno podle váhy, tudíž objemově zabírají třeba plasty mnohem větší podíl. Samostatnou kapitolou je bioodpad, který tvoří v černé popelnici čtvrtinu její hmotnosti a žádným dotříděním ho z ní nikdo nikdy nedostane.

V Česku zatím linka na dotřídění směšného odpadu neexistuje, ale třeba za polskými hranicemi ano, a tam se také pracovníci Eko-komu loni koncem roku vydali na průzkum.

„Cílem bylo získání detailních znalostí o daném typu zařízení, ověření funkčnosti reálné provozovaných zařízení, jejich absolutní i relativní efektivity, a ověření možnosti využití této technologie k dotřídění českého směšného komunálního odpadu,“ popisuje Lucie Müllerová za Eko-kom.

Co zjistili?

Na první pohled to nejsou vysoká čísla. Vytřídít se podaří devět procent hmotnosti odpadu, měřeno na dvou vzorcích podobných skladbou českému komunálnímu odpadu. To jsou kovy, plasty, papír, sklo. Zhruba další třetina může ještě jít, pokud je odbyt, jako palivo například do cementáren, případně do tepláren, pokud mají na něj uzpůsobené kotle.

Zbytek, skoro šedesát procent, by muselo jít na skládku. Eko-kom ale ve své zprávě upozorňuje, že hmotnostně to tolik není, protože tento „zbytek“ se nejprve biologicky stabilizuje a také vysuší.

Popelnice na směsný odpad. Foto: Pixabay

Jiný pohled je následující. Dotříděním směšného odpadu na poloautomatické lince se podaří vybrat necelou třetinu hmotnosti z dále využitelného odpadu, tedy skla, plastů, kovů, papíru. Neúčinnější je linka díky magnetickému separátoru v případě plechovek. Naopak nejméně se daří vytáhnout v polském případě kvůli ruční práci sklo.

Češi sice mohou patřit mezi národ, který dobře třídí, ale i přes to stále zůstává v černé popelnici spousta "věcí", které by měly skončit jinde a být využity znovu.

Eko-kom, který má sběr odpadů v Česku na starosti, proto uvažuje, jak je z černé nádoby dostat. A zajistit tak plnění cílů Evropské unie.

Kromě další podpory třídění odpadů i v obcích, kde dosud vážlo, a přidávání počtu popelnic či pytlů, připadá v úvahu také dotřídování obsahu černých nádob. Papíru, plastů či plechovek není v černé popelnici vůbec málo.

Podle posledních dostupných dat z roku 2018 tvoří ještě deset procent hmotnosti směšného komunálního odpadu plasty, skoro osm procent papír, čtyři procenta sklo a 2,5 procenta kovy. To je přitom bráno podle váhy, tudíž objemově zabírají třeba plasty mnohem větší podíl. Samostatnou kapitolou je bioodpad, který tvoří v černé popelnici čtvrtinu její hmotnosti a žádným dotříděním ho z ní nikdo nikdy nedostane.

V Česku zatím linka na dotřídění směšného odpadu neexistuje, ale třeba za polskými hranicemi ano, a tam se také pracovníci Eko-komu loni koncem roku vydali na průzkum.

"Cílem bylo získání detailních znalostí o daném typu zařízení, ověření funkčnosti reálné provozovaných zařízení, jejich absolutní i relativní efektivity, a ověření možnosti využití této technologie k dotřídění českého směšného komunálního odpadu," popisuje Lucie Müllerová za Eko-kom.

Co zjistili?

Na první pohled to nejsou vysoká čísla. Vytřídít se podaří devět procent hmotnosti odpadu, měřeno na dvou vzorcích podobných skladbou českému komunální odpadu. To jsou kovy, plasty, papír, sklo. Zhruba další třetina může ještě jít, pokud je odbyt, jako palivo například do cementáren, případně do tepláren, pokud mají na něj uzpůsobené kotle.

Zbytek, skoro šedesát procent, by muselo jít na skládku. Eko-kom ale ve své zprávě upozorňuje, že hmotnostně to tolik není, protože tento "zbytek" se nejprve biologicky stabilizuje a také vysuší.

Jiný pohled je následující. Dotříděním směsného odpadu na poloautomatické lince se podaří vybrat necelou třetinu hmotnosti z dále využitelného odpadu, tedy skla, plastů, kovů, papíru.

Nejúčinnější je linka díky magnetickému separátoru v případě plechovek. Naopak nejméně se daří vytáhnout v polském případě kvůli ruční práci sklo.

Co bude v Česku

V Česku zatím žádná podobná linka není, nicméně první signály o jejím možné výstavbě už jsou.

"V současnosti je v Česku několik společností, které uvažují o výstavbě zařízení PEVO (technologie přípravy pro energetické využití odpadu) nebo podobných zařízení. Jako příklad je možno uvést záměr společnosti OZO Ostrava vybudovat tuto technologii s vazbou na využití paliva v multivalivovém kotli, jehož výstavbu plánuje společnost Veolia," uvádí za Eko-kom Lucie Müllerová.

Jak to ale v Ostravě dopadne, není zatím jasné. "Tento záměr skutečně máme, ale ještě nás čeká projednání a schválení tohoto záměru s našim vlastním, tedy Statutárním městem Ostrava," uvádí jednatel společnosti OZO Ostrava Karel Belda.

Pokud jde o hlavní město, minimálně Pražské služby o ničem podobném neuvažují. "O třídění směsného komunálního odpadu neuvažujeme. Smlouva, kterou máme s Městem to ostatně ani neumožňuje. Navíc, práce se směsí je náročná z hlediska hygienických předpisů," uvádí za Pražské služby Jan Svátek.

Podstatné pro možný budoucí provoz takové linky je její rentabilita, a tedy mimo jiné ceny druhotných surovin. Linka musí mít jednat odbyt na tuhé alternativní palivo, které bude produkovat z nerecyklovatelných, ale ke spálení vhodných zbytků. A jednak na vytříděné plasty, kovy a další materiály. Podle Lucie Müllerové z Eko-komu v tomto ale hraje roli i to, že zpravidla nejde jen o linku na směsný odpad, ale v dalších směněch se na ní dotřídí klasické tříděné odpady.

A neméně důležité je, aby se zvedly poplatky za uložení odpadu na skládku. Bez toho se podobná

Co bude v Česku

V Česku zatím žádná podobná linka není, nicméně první signály o její možné výstavbě už jsou.

„V současnosti je v Česku několik společností, které uvažují o výstavbě zařízení PEVO (technologie přípravy pro energetické využití odpadu) nebo podobných zařízení. Jako příklad je možno uvést záměr společnosti OZO Ostrava vybudovat tuto technologii s vazbou na využití paliva v multivalivovém kotli, jehož výstavbu plánuje společnost Veolia," uvádí za Eko-kom Lucie Müllerová.

Jak to ale v Ostravě dopadne, není zatím jasné. „Tento záměr skutečně máme, ale ještě nás čeká projednání a schválení tohoto záměru s našim vlastním, tedy Statutárním městem Ostrava," uvádí jednatel společnosti OZO Ostrava Karel Belda.

Pokud jde o hlavní město, minimálně Pražské služby o ničem podobném neuvažují. „O třídění směsného komunálního odpadu neuvažujeme. Smlouva, kterou máme s Městem to ostatně ani neumožňuje. Navíc, práce se směsí je náročná z hlediska hygienických předpisů," uvádí za Pražské služby Jan Svátek.

Podstatné pro možný budoucí provoz takové linky je její rentabilita, a tedy mimo jiné ceny druhotných surovin. Linka musí mít jednat odbyt na tuhé alternativní palivo, které bude produkovat z nerecyklovatelných, ale ke spálení vhodných zbytků. A jednak na vytříděné plasty, kovy a další materiály. Podle Lucie Müllerové z Eko-komu v tomto ale hraje roli i to, že zpravidla nejde jen o linku na směsný odpad, ale v dalších směněch se na ní dotřídí klasické tříděné odpady.

A neméně důležité je, aby se zvedly poplatky za uložení odpadu na skládku. Bez toho se podobná linka nevyplatí nikdy.

Jak probíhá dotřídování směsného odpadu

V Polsku jde o tak zvané poloautomatické linky. Průběh je takový, že nejprve jsou pytle s odpadem roztrhány a poté musí pracovníci z obsahu ručně vylovit objemné a také skleněné předměty, který by mohly další třídění komplikovat.

Poté jde odpad přes magnetické separátory, které vytřídí železné kovy. Odpad je zároveň roztříděn podle velikosti, kdy propadá skrze různě hustá síta. Ten nejdrobnější poté míří na skládku.

Z odpadu složeného ze středně velkých předmětů jsou automaticky vytříděny různé druhy plastů, papír, kartóny a hliník.

Ze zbytku se pak vyrobí tuhé alternativní palivo používané například v cementárnách.

Sdílet článek

linka nevyplatí nikdy.

Jak probíhá dotřídování směsného odpadu

V Polsku jde o tak zvané poloautomatické linky. Průběh je takový, že nejprve jsou pytle s odpadem roztrhány a poté musí pracovníci z obsahu ručně vylovit objemné a také skleněné předměty, který by mohly další třídění komplikovat.

Poté jde odpad přes magnetické separátory, které vytřídí železné kovy. Odpad je zároveň roztríděn podle velikost, kdy propadá skrze různě hustá síta. Ten nejdrobnější poté míří na skládku.

Z odpadu složeného ze středně velkých předmětů jsou automaticky vytříděny různé druhy plastů, papír, kartóny a hliník.

Ze zbytku se pak vyrobí tuhé alternativní palivo používané například v cementárnách.

Foto: Pixabay